

**ХАФЕЗ
НА ВЛЮБЕНИТЕ ПЪТЯ Е
БЕЗКРАЕН...**

Превод от персийски (фарси): Йордан Милев, 1969

chitanka.info

На влюбените пътя е безкраен,
на влюбените пътя е изрит
от скръб и мъка — някъде случайно
донесени от жребий ветровит.
Но любовта вземи и всеотдайно
на нейната усмивка се предай —
че мъката ѝ винаги ще бъде
най-здравия, най-сигурния щит.

О, разум чист — далеч, далеч от мене!
Наливай, виночерпецо, докрай!
Аз своя грях все някак ще измоля,
едва ли ще остане той прикрит.
Сред живите съм мъртъв... Не от сабя,
не на съдбата от гнева суров:
от твоя взор, от твоите ресници,
от твоя лунен поглед съм убит —

защото той за мен е сърп вълшебен,
изгрял върху вечерната луна:
а той не е за всеки и не можех
под блясъка му да остана скрит.
На весел скитник избери съдбата!
Малцина в този тежък път вървят,
че той е стръмен, той е като клетва,
която иска да си упорит.

Аз знам, че този плач е безответен:
напразно в своята скръб гори Хафез.
Душата ти е твърда като камък,
безмълвна и сама — като гранит.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.